

Posudek bakalářské práce Alice Schillerové s názvem Profesní vzdělávání policejního managementu

Posuzovaná bakalářská práce se zabývá velmi zajímavým a v rámci naší katedry rozhodně neobvyklým tématem. Má rozsah 53 textových stran a je rozdělena do 4 samostatných kapitol, Úvodu a Závěru. Soupis bibliografických citací obsahuje 11 pramenů, z toho dva cizojazyčné, doplňující Bibliografie uvádí dalších 33 titulů. Jedná se o literaturu různorodého zaměření a převážně odpovídající odborné úrovni. Z formálního hlediska je práce vypracována solidně a je až na několik výjimek prosta podstatnějších chyb či překlepů. Podstatnou se nicméně jeví skutečnost, že výchozí prameny u parafrází nejsou v rozporu s formálními požadavky zařazeny v Soupisu bibliografických citací, ale v Bibliografii (např. strana 13, 17, 18). Na str. 4 autorka uvádí pramen Kriminallistika 2003, který není uveden v Soupisu. Autorka v některých pasážích evidentně vychází z neuvedených pracovních materiálů, což se projevuje především využívaným jazykem, kdy některé formulace jsou na hranici srozumitelnosti (např. strana 13: "Struktura vzdělávání policejního managementu zahrnuje skladbu jednotlivých prvků ve složení podle úrovně managementu.")

Autorka se při práci na tomto textu potýkala s některými více či méně očekávanými problémy, jakými byl např. nedostatek odborných pramenů nebo velké terminologické rozdíly mezi sférami policejní praxe a personalistické teorie. Konečný text představuje asi to neoptimálnější prolnutí konkrétních dat z praxe s teoretickým základem, ke kterému bylo možné dojít. Jako plus bych viděl osobní zkušenosti autorky, které jsou z výsledného textu jasně patrné.

První kapitola je zaměřena na vymezení základní terminologie. Jde o kapitolu poměrně krátkou, která svým rozsahem zdaleka neodpovídá výchozímu očekávání. Kapitola druhá pak přináší pohled na systém vzdělávání příslušníků Policie ČR. Tyto pasáže mají spíše deskriptivní charakter, ale autorka se přesto místy snaží uvést svůj názor na danou problematiku. Již zde se nicméně objevuje problém, který je charakteristický i pro zbytek textu: autorka totiž nedostatečně oddělila pasáže věnované vzdělávání příslušníků PČR od odstavců zaměřených pouze na vzdělávání policejního managementu. Vůbec v celém textu se neorganicky prolíná tematika policejního vzdělávání, vzdělávání policejního managementu a vzdělávání managementu obecně, čímž práce výrazně ztrácí na konzistentnosti. Projevuje se tu i snaha za každou cenu aplikovat obecné poznatky na oblast policejní praxe (např. strana 18: "Předpokladem u policejních manažerů je dosahování úspěšných výsledků.")

Třetí kapitolu hodnotím jako jednoznačně nejpřínosnější. Autorka zde uvádí u nás málo známé skutečnosti ze zahraniční praxe, včetně aktuální reflexe na podmínky v ČR. Ústředním bodem celého textu je ale kapitola čtvrtá, zabývající se novou koncepcí vzdělávání v rámci PČR. Neodpustím si v této souvislosti malou poznámku: je trochu neobvyklé, že hlavní prioritou příslušníků PČR má být profesní vzdělávání a ne třeba boj s kriminalitou (viz. strana 35).

Z celé práce je zřejmé, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje. Tam, kde se text věnuje odborným a konkrétním otázkám, se výše zmíněná praktická zkušenost autorky projevuje velmi pozitivním způsobem. Pravdou rovněž je, že teoretická erudice za tímto pohledem poněkud pokulhává. Přesto k práci nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 12. září 2006

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.

